

Parlamentul
Republicii Moldova

BY nr. 41
01.11.2018

Deputat în Parlamentul Republicii Moldova

**Domnului Radu MUDREAC,
Președintele Comisiei mediu și
dezvoltare regională**

AMENDAMENT

la proiectul legii vânătorii și fondului cinegetic
(nr. 57 din 28.02.2018)

În temeiul art.17 alin. (2) litera j) din Legea nr. 39-XIII din 7 aprilie 1994 despre statutul deputatului în Parlament, Vă remit spre examinare amendamentul la proiectul legii vânătorii și fondului cinegetic, prezentat de către domnul Anatolie GORILĂ, deputat în Parlament.

1. Examinînd conținutul proiectului constat că, conform art. 4 alin.(1) din proiect, fondul de vînătoare este constituit de către administrator pe terenuri forestiere, **agricole**, pășuni, ape și alte terenuri de drept public și **privat**. De asemenea, la art. 13 alin.(1) din proiect, se menționează că *"Deținătorii de terenuri cu orice titlu în fondurile de vînătoare sunt **obligati** să permită exercitarea vânătorii și să aplice măsurile de protecție a faunei cinegetice, amplasarea și amenajarea locurilor temporare de hrană și alte lucrări de ocrotire și îngrijire a faunei cinegetice, dacă acțiunile respective nu dăunează folosinței de bază a terenurilor respective"*.

Din cele menționate supra se relevă faptul obligării (deținătorilor/proprietarilor) permiterii vânătorii pe terenurile agricole pe care le utilizează, iar în caz de nerespectare a acestei obligații, potrivit prevederilor lit.d) alin.(1) art.35 din proiect, aceștia poartă răspundere și se sancționează cu o amendă de la 400 la 1000 unități convenționale. Or, prin respectiva obligativitate consider că se realizează o imixtiune în exercitarea dreptului de proprietate și utilizare/folosire a terenurilor în activitatea desfășurată de proprietarul/deținătorul acestora.

În contextul celor menționate, ținînd cont de necesitatea respectării intereselor legitime la art. 4 din proiect, după alin.(3), propun completarea cu un alineat nou, după cum urmează:

"(4) Pe terenurile arabile însămânțate și cele cu plantații multianuale proprietate privată se permite exercitarea vânătorii doar cu acordul scris al proprietarului/deținătorului terenului respectiv, în caz contrar vînătoarea este interzisă."

Cu includerea alineatului respectiv, va fi necesară ajustarea numerotării alineatelor ulterioare din conținutul art. 4 și, totodată, ajustarea elementelor constitutive ale proiectului actului în cazul când această necesitate a fost identificată.

Totodată, ulterior, vor fi necesare ajustări ale cadrului legislativ-normativ prin stabilirea unor sancțiuni pentru nerespectarea condiției de obținere a acordului scris al proprietarului/deținătorului terenului respectiv.

2. Corelativ propunerii menționate la pct. 1 din prezentul demers, în scopul consacării celor menționate supra și la secțiunea cerințelor principale ale organizării

fondului cinegetic, propun completarea art.14 alin.(2) din proiect cu litera „d” cu următorul conținut:

”d) respectarea drepturilor și intereselor legitime ale producătorilor agricoli.”.

3. Conform art. 9 alin.(1) din proiect, atribuirea dreptului de gestiune asupra fondului de vânătoare se realizează cu titlu gratuit. Totodată, potrivit prevederilor art. 11 din Legea nr. 1102-XIII din 06.02.1997 *cu privire la resursele naturale*, unul din principiile de bază ale gestiunii resurselor naturale fiind ”folosirea contra plată a resurselor naturale, cu excepția cazurilor de regenerare a lor” (lit.d) alin.(2)). În acest context, se constată o neconcordanță între prevederile proiectului și ale Legii menționate și urmează ca, în proiectul legii, să fi prevăzută o plată pentru gestiunea fondului de vânătoare. Or, necesitatea stabilirii și perceperii unei astfel de plăți în conținutul proiectului supus examinării derivă din prevederea legală cu valoare de *principiu de bază*.

Mai mult, în nota informativă la proiect, se menționează că, în procesul elaborării au fost studiate practicile și reglementările în domeniu, inclusiv și Legea vânătoriei și protecției fondului cinegetic a României nr. 407 din 09.11.2006. Astfel, Legea nr. 407/2006 conține reglementări cu privire la tariful de gestionare care, ulterior, conform valorii procentuale stabilite de legea respectivă, este distribuit către proprietarii de terenuri, bugetul de stat și Fondul pentru mediu.

4. Totodată, consider necesară examinarea suplimentară a prevederilor alin.(2)-(4) art. 12 din proiect prin prisma obligațiilor principale statuate la art. 10 alin.(1), în particular, cele stabilite la lit.g) și lit.i) din proiect. Astfel, conform obligațiilor stabilite la lit.g) și i), gestionarul (beneficiarul contractului de gestionare) ia măsuri pentru *prevenirea prejudiciilor cauzate de fauna de interes vânătoresc și prin vânătoarea culturilor agricole, fondului forestier și animalelor domestice și gestionează direct și cu bună credință a fondului cinegetic, fără înstrăinarea, sub orice formă, a drepturilor și obligațiilor de gestionare*. Or, stabilirea la art. 12 alin.(2)-(4) a trei responsabili (gestionarul, vânătorul, administratorul) pentru repararea prejudiciului cauzat în diferite circumstanțe relevă, în opinia mea, o deficiență de corelare cu obligații menționate.

În context, consider oportună și necesară examinarea posibilității stabilirii în sarcina gestionarului de a repara prejudiciul cauzat din activitățile cinegetice/vânat care, ulterior, vor fi recuperate din contul celor ce se fac vinovați.

Ion BALAN
Deputat în Parlament